Hands Giving - Eye of Gratitude, Part 3

Good morning everyone! This is Dharma Espresso for today on Hand Giving-Eye of Gratitude, part 3.

Hand Giving means we give out things that we have, such as material things. At times, it's already difficult giving out material things, but giving out abstract things is even harder. For example, how do you give love, a compliment, a particular feeling, a word that can touch someone's heart, a smile, or a look that can change someone's life? There's a special kind of giving in the Western culture, especially in the American culture that may not be mentioned in our culture; it's called giving a second chance.

There was a couple with an only son. When the son lived with the parents, he was very lovable and obedient. When he went to college, he would come home once every summer. One day, the father went to visit his uncle near the college. They then decided to stop by the son's school to visit him, thinking that he was still the same lovable and studious son as before. When they got there, they knocked on the door but didn't see him in his room. The friends around told them that he was at a club. The father was so surprised to hear that, so he went to the club to find his son. When he got there, he saw his son drinking with friends, bottle after bottle, partying, dancing, etc., and he found out this kind of partying happened quite often. The father was so shocked. It's unimaginable to him because his son was not like this before. He couldn't believe his son had developed these bad habits and he didn't know when these started. He was very angry and sad. He and his uncle left to go back to his uncle's home. The son, although very drunk at that time, ran after them.

The father then called his wife and cried on the phone, "I can't believe our son turned out this bad".

The wife then told her husband, "Let's give him a second chance. Let's talk to him and help him. We don't know why he has turned out that way."

The father yelled: "How can we give him a second chance?"

The son was eavesdropping at the time and learned that his mom wanted to give him a second chance. He cried and hugged his father and said, "Please give me a second chance so I can change because I know I was wrong."

This is a good and true story, which has given me a lot to think about. We can give someone who makes mistakes a second chance to change, but one time may not be enough because of the strong influence of deeply-rooted habits. There is a chance of making the same mistake again, and that was exactly what happened to the son. He was given a second chance. He actually stopped partying for a while, but because his friends kept pushing him to come back, he eventually went back to partying, thinking that his parents wouldn't know.

Americans have the culture of giving a second chance or another chance. This is unique because we all want to change for the better. Confucius said something quite profound: "If one can correct a mistake, that's positive and a good thing."

As you can see, between the culture of obedience (thinking we are always right) and the culture of being open (getting a second chance when we make mistakes), the culture of being open is gentler, giving us a feeling of hope for the future. Therefore, if you have children or currently living with others that are close to you, please think about giving second chances.

To continue with the story, the son already had a second chance but still made the same mistake – he was still drinking and also using drugs. That was what he told his parents when he moved back home to live with them. They were so surprised because by then, he was already an adult and a graduate – how could he still go on that path of corruption? His mom refused to give up and said, "I will not give up on you." This was an awesome statement. This true story happened in California. The person who recounted this story is the son who is now the owner of a very successful company. He credits his success to the two lines that his mom said, "Give him another chance", and "I will not give up on you." Even though as human beings, we all make mistakes, but if the people living with us will never give up on us and believe in us, they will be just like the mother in this story, always believing in the son's ability, his strength, and his potential.

This is a story of an open culture, the culture of loving-kindness. When we practice the Hand Giving, we should always learn to say, "I should give people a second chance", or "I should not give up on anyone." Even though there will be people who will hurt us, say bad things about us, or make us suffer, we should always remember that they are future Bodhisattvas. They will become Buddha one day, so we don't give up on them. We shouldn't see them as our enemies, bad persons, or people who hurt us. Let's believe that they will become better persons. The more we practice Hand Giving, the wider and deeper our mind will open.

Thank you for listening to the talk on Hand Giving today. I hope you will have a happy day and stay awake!

Dharma Master Heng Chang

(Translated and transcribed by Compassionate Service Society)

Tay Cho Ra - Mắt Tri Ân 3

Good morning các Bác, anh chị. Đây là Dharma Espresso cho ngày hôm nay.

Thưa các Bác, Tay Cho Ra có nghĩa là mình cho những thứ mình có, như là vật chất. Cho vật chất nhiều khi cũng rất là khó khăn rồi, nhưng cho những thứ trừu tượng lại càng khó hơn nữa. Chẳn hạn như cho tình thương, một lời khen ngợi, một cảm xúc tích cực, một lời nói có thể cảm động người khác, một nụ cười, một ánh mắt làm cho người ta thay đổi cuộc đời v.v... Có một cái cho rất đặc biệt, trong văn hóa của chúng ta không biết mình có hay nói tới không, nhưng văn hóa của Tây phương, nhất là văn hóa của người Mỹ, thì mình hay nói tới đó là cho cơ hội thứ hai (second chance).

Có hai vợ chồng này có một đứa con trai duy nhất, lúc sống với cha mẹ, em rất dễ thương, ngoan ngoãn vô cùng. Khi lên đại học, mỗi năm về thăm nhà một lần vào mùa hè. Có một hôm, người cha đi thăm ông chú cũng gần trường đại học đó, cho nên hai người ghé qua trường thăm đứa con trai, tin tưởng rằng đó là một đứa con rất dễ thương và hiếu học. Khi tới nơi gõ cửa thì không thấy đứa con trong phòng, những người bạn xung quanh nói rằng nó đang ở trong club và bây giờ tụi nó đang họp với nhau. Người cha rất là ngạc nhiên, cho nên đi qua bên club để tìm, thì mới thấy con mình đang cùng với những người bạn uống rượu bia, hết chai này qua chai khác, chơi giỡn, nhảy nhót v.v… và khám phá ra rằng những party như vậy xảy ra thường xuyên vô cùng. Người cha rất ngạc nhiên vì thấy đây là một chuyện không thể tưởng tượng được, xưa nay con mình đâu phải như vậy. Không ngờ nó phát triển tánh xấu này hồi nào mà mình không biết, người cha rất tức giận và rất buồn. Người cha và người chú bỏ đi về nhà của người chú. Đứa con tuy say mà cũng chạy về theo mà cha và chú không ngờ tới.

Người cha điện thoại cho người mẹ, và khóc trên phone "*Không ngờ đứa con của mình hư như vậy…*"

Người mẹ mới nói với ông: "*Anh hãy cho nó một cơ hội thứ hai đi, hãy nói chuyện với nó, hãy giúp cho nó hiểu, vì mình chưa biết tại sao mà nó trở nên như thế*".

Ông cha mới quát lên: "*Làm sao mà cho nó second chance được?*"

Đứa con nghe lén và biết được người mẹ muốn cho nó second chance, nó khóc, ôm cha và nói: "*Please, hãy cho con một cơ hội thứ hai, để con sửa đổi vì con biết lỗi rồi*".

Câu chuyện rất là hay và là một chuyện thật đã xảy ra, làm cho Thầy suy nghĩ vô cùng. Mình có thể cho một người làm lỗi một cơ hội thứ hai để sửa đổi, nhưng một lần chưa chắc họ thay đổi được vì sức mạnh thói quen của thói xấu đó sẽ tiếp tục ảnh hưởng, khiến cho mình tái phạm và chuyện đó đã xảy ra với em đó. Em đã có được cơ hội thứ hai, em đã ngừng tật xấu một thời gian, nhưng lại bị bạn bè thúc đẩy, rồi lại trở lại, nghĩ rằng cha mẹ không biết.

Thưa các Bác, người Mỹ có văn hóa cho một cơ hội thứ hai (a second chance or another chance), đó là một điều rất độc đáo, vì mình muốn sửa đổi. Đức Khổng Tử có nói một câu rất hay: "*Quá nhi năng cải, thiện mạc đại yên"*, có lỗi lầm mà sửa được, đó là một điều lành

và tốt. Như các Bác thấy, giữa văn hóa Phục tùng (văn hóa mà lúc nào mình cũng đúng cả) và văn hóa Khai mở (nếu sai thì có cơ hội thứ hai), thì văn hóa Khai mở nó nhẹ nhàng hơn. Văn hóa Khai mở làm cho mình cảm thấy là mình còn có hy vọng vào tương lai cho nên nếu các Bác có con cái hay sống chung với người thân, thì hãy nghĩ tới cơ hội thứ hai.

Để tiếp tục câu chuyện Thầy vừa kể, em đó đã có cơ hội thứ hai, và vẫn tiếp tục làm sai, em vẫn uống rượu và lại còn nghiện ngập ma túy, em đã khai như thế khi trở về sống với cha mẹ. Cha mẹ em rất ngạc nhiên vì em đã lớn và thành tài rồi, sao vẫn còn đi vào trong con đường trụy lạc như vậy. Nhưng mẹ em đã không bỏ cuộc và nói: "*Mẹ sẽ không bao giờ bỏ con đâu (I will not give up on you)*". Một câu nói rất độc đáo. Chuyện này là một chuyện thật đã xảy ra tại California này, và người kể lại câu chuyện này là người con mà bây giờ đã trở thành chủ nhân của một công ty rất là thành công. Em nói rằng vì câu nói của mẹ em: "*Give him another chance*" và "*Don't give up on him*", mà em đã trở thành thành công vô cùng. "*Don't give up on me*", có nghĩa là "*Đừng bỏ tôi*". Tuy con người mình sẽ làm làm lỗi, nhưng nếu những người sống cùng với mình, không bao giờ bỏ mình, tin tưởng vào mình, cũng như người mẹ trong câu chuyện lúc nào cũng tin tưởng vào khả năng, tin vào sức mạnh, hiểu được cái tiềm năng của con mình và không bao giờ bỏ con cả.

Thưa các Bác, đây là câu chuyện thuộc văn hóa Khai mở, văn hóa của tình thương. Khi mình tu Tay Cho Ra, mình nên luôn tập nói câu: "*Mình phải cho người khác cơ hội thứ hai*", hoặc câu: "*Không bỏ cuộc với bất kỳ người nào*". Mặc dù có nhiều người sẽ làm hại mình, sẽ nói xấu mình, sẽ làm tổn thương đến mình, sẽ làm cho mình đau khổ, nhưng mình luôn nhớ tới họ là những vị Bồ tát trong tương lai, họ sẽ thành Phật trong tương lai, và mình đừng bỏ cuộc với những người đó. Mình đừng coi họ là kẻ thù của mình, mình đừng có nghĩ rằng họ là những kẻ xấu, mình đừng có nghĩ rằng những kẻ đó làm hại mình. Nếu họ lại làm mình đau khổ, lại làm những lỗi lầm thì mình càng không nên bỏ cuộc. Cho nên không những họ làm hại mình, họ làm xấu, mình đừng nên bỏ quên cái tư tưởng họ sẽ là Bồ tát trong tương lai, nếu họ có khổ nạn, thì cũng đừng có bỏ cuộc, đừng có buông đi. Hãy có tư tưởng là họ sẽ trở thành tốt hơn. Nếu mình càng tu tập Tay Cho Ra như thế, thì tâm hồn mình sẽ càng ngày càng mở rộng ra và sâu đậm hơn.

Cám ơn các Bác đã lắng nghe về Tay Cho Ra hôm nay, hy vọng các Bác có một ngày vui vẻ và tỉnh.

Thầy Hằng Trường thuyết giảng

Nhóm Đánh Máy và Phiên Dịch Hội Từ Bi Phụng Sự thực hiện.